

brejde mig, for jeg har sagt det i Henhold til Udtalelser, der er faldet fra Medlemmer af Over-Skyldraadet og Skyldraadene, som jeg mener er sagkyndige paa dette Omraade. De har erklæret — det er udtalt fra denne Talerstol —, at de lige saa let kunde vurdere Jorden som hele Ejendommen. Og saa tilføjede jeg, at der var den Fordel ved Vurdering af Jorden, at denne, særlig Landbrugsjord, ikke forandrer sig saaledes, som Bygningerne forandrer sig i Tiden. Naar vi først har faaet det rette Grundlag, den lige Vurdering af Jorden, vil Ligningen derfor blive meget lettere for Fremtiden, end den vil blive med Ejendomsskyld.

Det ærede Medlem dvælede ogsaa ved, at jeg havde sagt, at Værdistigningsskat paa Jord var en rimelig Skat, og at jeg for mit Vedkommende godt havde kunnet tiltræde, at den var blevet noget højere, hvis der havde været Mulighed for Gennemførelsen af en højere Værdistigningspromille end her foreslaaet. Det ærede Medlem siger, at det kunde kun forsvares, naar det er det offentlige, der bidrager til Værdistigningen, Ja, men der kommer ikke en saadan Værdistigning, medmindre Samfundets Vækst og Udvikling bidrager dertil. Hvorledes skulde den ellers opstaa? Den fremkommer, fordi der er Forhold til Stede paa enkelte Pladser, som gør, at almindelig Landbrugsjord forøges i Værdi, saa at Ejeren for det, der kan blive brugt og solgt som Byggegrund, faar en højere Salgspris. Og saa slipper de med 10 pro mille, efter at Gennemsnittet for hele Landet er taget i Betragtning. Det er sandt for Dyden en meget mild Beskatning af den Værdistigning, som vedkommende Ejer ikke har bidraget det allerbitterste til ved sit Arbejde eller Virke.

Det radikale Venstre er efter det ærede Medlems Mening ikke naaet til at blive tilfreds med det foreliggende Lovforslag. Jeg ved ikke af, at der er udtalt nogen Utilfredshed med det; jeg har givet min fulde Tilslutning til dets Gennemførelse, og saa maa det ærede Medlem virkelig tro mig paa mit Ord, at jeg er tilfreds med at faa Forslaget igennem, ja, mere end det, at jeg finder, det betegner en ualmindelig god Forbedring, beskatningsmæssigt set, i Sammenligning med den gældende Ordning.

Det konservative Folkeparti er sikker paa, siger det ærede Medlem, at Loven vil være ensbetydende med en Skatteforhøjelse. Det er udregnet, at Loven ikke vil bevirke nogen Skatteforhøjelse, hvorledes kan det

ærede Medlem saa Gang paa Gang paastaa det modsatte? Fremtiden vil vise, siger det ærede Medlem, at Loven vil være ensbetydende med en Skatteforhøjelse. Men det er oplyst Gang paa Gang, at de Forhøjelser, der vil kunne være Tale om i Henhold til dette Forslag, ogsaa vil kunne finde Sted efter den nugældende Ordning, og det er derfor urigtigt at hævde, at Loven vil medføre Skatteforhøjelse.

Johannes Jensen: Det ærede 7de Medlem for 2den Kreds indrømmede overfor mig, at Statsskyldloven af 1922 ikke havde givet Statskassen forsøgede Indtægter, og derigennem er der altsaa ført Bevis for, at vi her i Landet har faaet en Skatteændring eller en Skattereform, hvad man nu vil kalde det, der ikke har forøget Skatterne. Men det ærede Medlem gentog sin Paa-stand om, at den nye Skat, som han kaldte det, vilde fordyre Forholdene for Forretningsverdenen. Jeg vil gøre opmærksom paa, at der ikke indføres nogen ny Skat her, hverken i København eller i Købstæderne, tværtimod, der bortfalder i Virkeligheden en Skat. Man har nu i Købstæderne Grundskat, Huskat og saa i et Flertal af Provinskøbstæderne tillige kommunal Ejendomsskyld. I Stedet for disse 3 Skatter faar man nu 2, idet man beholder Grundskat og Huskat, de faar kun andre Navne, Grundskyld og Ejendomsskyld. Det er det hele, der sker, og hvis det kunde tilfredsstillende det ærede Medlem og det Parti, der øver Modstand mod det foreliggende Lovforslag, at man i Købstæderne beholdt de gamle Navne, skulde jeg for mit Vedkommende være meget villig til at gaa med dertil; om man kalder en Skat ved det ene eller det andet Navn, er, synes jeg, uden Betydning i skattemæssig Henseende. Det er altsaa ikke nogen ny Skat, der indføres, og den Deling, der sker for Sognekommunernes Vedkommende, er man jo fra alle Sider enig om ikke vil medføre forøgede Indtægter. Det ærede Medlem nævnte som Eksempel paa, at Loven vilde medføre en Forhøjelse, Aarhus, og det ærede Medlem anførte, at der kunde være store Tømmerforretninger, og der kunde være Oliefabrikken f. Eks., der vilde komme til at betale mere i Skat. Men det ærede Medlem glemmer bestandig, at vi har Skatter i Forvejen, vi har Grundskat, Ejendomsskat o. s. v., det er kun en Navneforandring, der her sker. Det Eksempel med Oliefabrikken var nu heller ikke særlig heldigt valgt, thi saa vidt jeg ved, ligger Fabrikken paa